

Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága

1015 Budapest, Donáti u. 34-35.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott ... (személyes adatok) magánszemély az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 48. § (1) pontja alapján, a rendelkezésemre álló jogorvoslati lehetőségek kimerítése után az Abtv-ben meghatározott időn belül

alkotmányjogi panasszal

élek, és kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy: **(1)** állapítsa meg az Alkotmány 71. § (1) pontjában szabályozott egyenlő választójog alapelv sérelmét; **(2)** állapítsa meg, hogy a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (továbbiakban Ve.) 152. §-ban rögzített felhatalmazási klauzula, miszerint „*[f]elhatalmazást kap a Kormány, hogy az országgyűlési egyéni és területi választókerületek sorszámaát, székhelyét és területét megállapítsa*” alkotmány sértő és semmisítse meg a rendelkezést, mert az ellentétes az Alkotmány 8. § (2) pontjával („*[a] Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja*”), illetve a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (továbbiakban Jat.) 2. § (c) pontjával („*az Országgyűlés törvényben állapítja meg az állampolgárok alapvető jogait és kötelességeit, ezek feltételeit és korlátait, valamint érvényre juttatásuk eljárási szabályait*”) és a Jat. 15. § (1) pontjával („*a végrehajtási jogszabály alkotására adott felhatalmazásban meg kell határozni a felhatalmazás jogosultját, tárgyát és kereteit*”); **(3)** állapítsa meg, hogy a jelenlegi – az egyenlő választójog elvének érvényesítésére vonatkozó – kormányrendeleti szinten lévő szabályozás alkotmányellenes, semmisítse meg az országgyűlési és területi választókerületek megállapításáról szóló 2/1990. (I.11.) MT rendeletet, hiszen az sérti az Alkotmánybíróság joggyakorlatában következetesen alkalmazott jogalkotási hierarchia rendjét, az Alkotmány 2. § (1) pontjában lefektetett jogállamiság elvét („*[a] Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam*”), és az Alkotmány 8. § (2) pontját (fentebb idézve), illetve ellentétes a Jat. 2. § (c) és 15. § pontjaival (fentebb idézve); **(4)** zárja ki a megsemmisített jogszabály alkalmazását a Fővárosi Bíróság 23.Kpk.45.060/2009. számú eljárásában (alkalmazási tilalom).

Indokolás

I. Az ügy rövid összefoglalása

2009. január 10-én kifogást nyújtottam be az illetékes választási bizottságnál a 2009. január 11-re kitűzött időközi országgyűlési választáshoz kapcsolódó, a helyi választási iroda vezetője által lezárt és hitelesített névjegyzékek ellen arra hivatkozással, hogy a névjegyzékek lezárására és hitelesítésére olyan választókerületi beosztásra vonatkozó szabályok alapján került sor (Ve. 152. §; 2/1990 (I.11.) MT rendelet), amelyek sértik az Alkotmány 71. § (1) bekezdésében lefektetett egyenlő választójog alkotmányos alapelvét több szempontból is. Az Alkotmány 71. § (1) bekezdése rögzíti, hogy „*Az országgyűlési képviselőket, az Európai*

Parlament képviselőit, a helyi önkormányzati képviselőket, valamint a polgármestert és a fővárosi főpolgármestert a választópolgárok általános és egyenlő választójog alapján, közvetlen és titkos szavazással választják”. A választójog egyenlősége olyan követelmény, amely minden demokratikus választás alapelve. A Ve. 9. § (1) bekezdése kimondja: „A választókerületeket úgy kell kialakítani, hogy választókerületenként a lakosság száma megközelítőleg azonos legyen.” A kifogásban arra is utaltam, hogy a választókerületi aránytalanságokon túl „a hiányos és nem megfelelő jogforrási szinten lévő szabályozás miatt is sérül az Alkotmányban rögzített egyenlő választójog”, hiszen a jelenleg is hatályos minisztertanácsi rendeleti szinten lévő és hiányos szabályozás nem teszi lehetővé az egyenlő választójog alkotmányos elv maradéktalan érvényesülését.

Kifogásomat a 12. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság (továbbiakban OEVB) 36/2009. (I.11.) számú határozatával elutasította, arra hivatkozással, hogy jogszabálysértés nem volt megállapítható. Érdemben azonban nem vizsgálta a kifogásban előadott alkotmányossági problémát. Ezt követően fellebbezéssel éltem a Fővárosi Választási Bizottságnál (továbbiakban: FVB), és kértem a jogszabálysértés tényének a megállapítását, illetve a választási eljárás megsemmisítését, amennyiben annak megsemmisítése nem csorbítaná aránytalanul a választásban részt vevő választópolgárok alapvető jogait.

Az FVB elutasította fellebbezésemet, és helyben hagyta az OEVB elsőfokú határozatát, azzal az indokolással, hogy „a szóban forgó alkotmányossági probléma megoldása, valamint az ezzel kapcsolatos kérdések eldöntése nem tartozik egyetlen választási szerv (mint jogalkalmazó szervek) – így az OEVB vagy az FVB – hatáskörébe sem”, továbbá hivatkozott arra, hogy a Ve. 152. §-a alapján az egyéni és területi választókerületek megállapítása a kormány hatásköre.

Ezt követően a Fővárosi Bíróságnál bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztettem elő, melyben kértem a Bíróságot, hogy állapítsa meg az egyenlő választójog sérelmét, továbbá indítványoztam, hogy a bíró utólagos konkrét normakontroll keretében az Abtv. 38. §-a alapján kérje az Alkotmánybíróság állásfoglalását az egyenlő választójog érvényesüléséhez kapcsolódó szabályozás jogforrási szintjének (2/1990. (I.11.) MT rendelet) és a felhatalmazási klauzulának (Ve. 152. §.) az alkotmányosságáról, mert a jelenlegi szabályozás sérti egyrészt a jogforrási hierarchia rendjét, másrészt anélkül ad felhatalmazást a kormánynak a választókerületek területének megállapítására, hogy annak mozgásterét megfelelő garanciákkal, törvényi szinten lenne szabályozva. Bírósági felülvizsgálati kérelmemben sérelmeztem az FVB azon indokolását, amely szerint „a szóban forgó alkotmányossági probléma megoldása, valamint az ezzel kapcsolatos kérdések eldöntése nem tartozik egyetlen választási szerv (mint jogalkalmazó szervek) – így az OEVB vagy az FVB – hatáskörébe sem”. Véleményem szerint téves az FVB azon álláspontja, hogy a fennforgó alkotmányossági probléma nem tartozik egyetlen választási szerv hatáskörébe sem. Az egyenlő választójog alkotmányos elve az egyik legalapvetőbb választásra irányadó rendelkezés, a szavazati jog általánossága, titkossága és közvetlensége mellett. Olyan választási alapelv, amely minden demokratikus választás alapja. A Ve. 77. § (1) pontja pedig kimondja „*kifogást a választásra irányadó jogszabály illetőleg a választás és a választási eljárás alapelveinek (3.§) megsértésére (továbbiakban együtt: jogszabálysértésre) hivatkozással bárki benyújthat.*” Nem értem tehát, hogy olyan alapvető választásra irányadó jogszabály, mint az Alkotmány, miért ne szolgáltatna elég alapot ahhoz, hogy a választási szervek érdemben döntsenek kifogásomról. Hangsúlyozom, mind kifogásomban, mind a fellebbezésben azt kértem a választási szervektől, hogy állapítsák meg az egyenlő választójog sérelmét, mert azok a

jogszabályi rendelkezések, amelyek alapján a helyi választási iroda vezetője megállapítja és hitelesíti a névjegyzékben szereplő választópolgárok számát, jogszabálysértőek. Nem azt kértem, hogy a választás kitűzésétől a szavazás napjáig a választókerületek megváltoztatásra kerüljenek. Azt vitattam, hogy a választókerületek beosztására és megállapítására vonatkozó jogszabályok, amelyek alapján a helyi választási iroda vezetője a névjegyzékeket megállapítja jogszabálysértőek és alkotmányellenes állapot fenntartásához vezetnek.

A Fővárosi Bíróság 23.Kpk.45.060/2009/2. számú végzésében – amely nemperes eljárásban született érdemi döntés, és jogerős, mert ellene nincs helye további jogorvoslatnak – helyben hagyta az FVB határozatát és kiemelte, hogy a bíróság a közigazgatási perben azt vizsgálja, hogy a közigazgatási határozat megfelelt-e az eljárási és anyagi jogszabályoknak. „A kérelmezők nem jelöltek meg olyan konkrét jogszabálysértést, amely a hatályos jogszabályi rendelkezések alapján az időközi választás eredményét, illetve annak megállapítását érintette volna.” Továbbá, kiemelte a Bíróság, hogy „a jelen eljárásban a választási bizottságok a hatályos jogszabályok alapján jártak el, azokat megfelelően alkalmazták és a bíróság is csak ennek betartását vizsgálhatta felül”. Én azonban az alkalmazott jogszabályok alkotmányosságát vitattam, azt, hogy a jelenlegi egyéni választókerületi beosztásra vonatkozó szabályok (2/1990 MT rendelet illetve a Ve. 152.§-ben rögzített felhatalmazási klauzula), amelyek alapján a helyi választási iroda vezetője megállapítja a névjegyzékeket, jogszabálysértőek. A Bíróság az általam jogszabálysértőnek tartott hatályos rendelkezéseket úgy alkalmazta, hogy nem foglalkozott a rendelkezések alkotmányosságának kérdésével, és a bírói normakontrollra tett indítványomat sem tartotta indokoltnak, holott olyan körben kértem azt – a jogforrási szint vizsgálata –, amiről az Alkotmánybíróság a 22/2005. határozatában megállapította, hogy „indítvány hiányában nem foglalt állást”. A Bíróság ugyanakkor rámutatott arra, hogy mint azt a 22/2005. (VI.17.) AB határozat is kiemeli, a „törvényi szabályozás súlyos hiányosságának tekinti azt, hogy nincs előírás az egyéni választókerületek területének és a területi listákhoz tartozó mandátumok számának időszakos felülvizsgálatára”.

Ma Magyarországon olyan helyzet állt elő, hogy az egyenlő választójog alkotmányos alapelve, amely minden demokratikus választás alapelve, több szempontból is sérül (ld II. pont, II/1, II/2) és az Országgyűlés mulasztása miatt – hiszen a törvényalkotó nem tett eleget a 22/2005 AB határozatban megállapított kötelezettségének – ez egy folyamatos alkotmányellenes állapot fenntartásához vezet. Ennek következménye, hogy nem csupán a választójog egyenlőségéhez fűződő jogomat sérti a jelenlegi szabályozás, de minden soron következő országgyűlési választás alkotmányosságát is érintheti.

II. A jogszabálysértés alapjai

Jelenleg alapvetően két okból (II/1, II/2) is sérül az egyenlő választójog alapelve.

II/1. A választókerületek súlyos aránytalansága miatt alapvetően csorbul a választójog egyenlőségéhez fűződő jogom, hiszen mint érdi lakos, szavazatom súlya kevesebb mint fele annyit ér, mint Budapest 12. számú választókerületben lakóké. Ez az eltérés évről évre folyamatosan nő, egyre inkább torzítva a választókerületek közötti arányokat. Megjegyzem, hogy a 2006. április 9-i adatokhoz képest (31 746) mára Budapest 12. számú választókerületben lakó választópolgárok száma – a 2009. január 10-én lezárt névjegyzék szerint – 688 fővel tovább csökkent, tehát összesen 31 058. Ezzel szemben Pest megye 8. számú (Érd) választókerületében a választásra jogosultak száma 67 026 fő. Ez az eltérés meghaladja az Alkotmánybíróság által is alkotmányellenesnek talált kétszeres eltérést a szavazatok súlya szempontjából. Az Alkotmánybíróság a 22/2005. (VI.17.) határozatában egyértelműen kimondta, hogy *[a] kétszeres eltérés olyan különbséget eredményez az egyenlő*

választójog második eleme, a választópolgárok különböző közösségeihez tartozó személyek szavazatainak súlya között, hogy az ellentétes az alkotmányos általános (54. § (1) bekezdés; 70/A. § (1) bekezdés) és speciális (71. § (1) bekezdés) egyenlőségi szabályaival. Ilyen esetben a választásra jogosultak száma közötti eltérés olyan nagy mértékű, hogy azt semmiféle indok nem teheti alkotmányosan elfogadhatóvá”.¹ Ha ez a mértékű aránytalanság ellentétes az Alkotmány 71. § (1) pontjában rögzített egyenlő választójog elvével és alkotmányosan nem elfogadható, akkor az jogszabálysértő. Ma Magyarországon számos olyan választókerület van, ahol több mint kétszeres eltérés mutatható ki a névjegyzékbe vett választópolgárok szempontjából. Az egyes választókerületek aránytalanságait jól szemlélteti az alábbi táblázat:

A 8 legkevesebb és a 8 legtöbb választóval rendelkező egyéni választókerület 2006. április 9-én

Egyéni választókerület száma	Egyéni választókerület központja	Választásra jogosultak száma	Egyéni választókerület száma	Egyéni választókerület központja	Választásra jogosultak száma
Veszprém 6.	Veszprém	27 073	Pest 4.	Gödöllő	67 092
Tolna 4.	Dombóvár	27 768	Pest 8.	Érd	67 026
Budapest 10.	Budapest, VIII. ker.	30 592	Pest 12.	Szigetszentmiklós	66 766
Budapest 31.	Budapest, XXI. ker.	31 129	Hajdú-Bihar 1.	Debrecen	65 316
Budapest 12.	Budapest, IX. ker.	31 746	Budapest 25.	Budapest, XVII. ker.	65 240
Budapest 30.	Budapest, XXI. ker.	31 955	Pest 7.	Monor	64 055
Budapest 7.	Budapest, V. ker.	32 047	Pest 13.	Ráckeve	63 977
Budapest 8.	Budapest, VI. ker.	32 703	Pest 10.	Pilisvörösvár	61 786

Forrás: Országos Választási Iroda

Az természetes, hogy népességmozgások miatt időről időre megváltozik a választókerületek aránya, tehát nagy eltérés alakulhat ki az egyes választókerületekhez tartozó választásra jogosultak száma között. Azért, hogy a népességmozgások következtében ne torzuljanak a választókerületek, és ezzel ne sérüljön alapvetően a szavazatok súlyára vonatkozó rendelkezés, tehát az egyenlő választójog elve, a törvényhozónak gondoskodnia kell a választókerületek arányosítására vonatkozó megfelelő törvényi szabályozás megalkotásáról. Az Alkotmánybíróság 22/2005 határozata alapján az Országgyűlés mulasztásos alkotmányosértést követett el azzal, hogy nem teremtette meg az Alkotmány 71. § (1) bekezdésébe foglalt egyenlő választójog alapelvéből következő követelmények érvényesülését biztosító jogszabályi feltételeket. Az Országgyűlés 2007. június 30-ig kellett volna eleget tennie ezen kötelezettségének. Ennek elmulasztása olyan állapot fenntartásához vezetett, amely alapvetően sérti nem csupán az én, de több százezer választópolgárnak a választójog egyenlőségéhez fűződő jogát.

¹ 22/2005. (VI.17.) AB Határozat, II.4.3.

Bár az Alkotmánybíróság több alkalommal kifejtette, hogy „az ugyanazon jogszabályi rendelkezésre vonatkozóan azonos okból, vagy azonos összefüggésben ismételt elöterjesztett indítvány tárgya ítélt dolognak minősül” (1620/B/1991 AB végzés; 17/1999. (V.11.) AB határozat), az Abtv. 22. § (3). bekezdése szerint „az indítványozó azonos tartalmú indítványt ismételt csak akkor terjeszthet elő, ha az előző kérelem alapjául szolgáló okok jelentős mértékben megváltoztak”. Véleményem szerint, az a körülmény, hogy az Országgyűlés a mai napig nem tett eleget jogalkotói kötelezettségének és még mindig nem orvosolta az Alkotmánybíróság által megállapított mulasztásos alkotmányértést, amelynek határideje 2007. június 30-án járt le, jelentős 'mértékű változásnak' mondható. Olyan rendkívüli körülménynek, amely indokolná azt, hogy az Alkotmánybíróság immár egy konkrét ügy kapcsán állapítsa meg az egyenlő választójog elvének sérelmét, és a vonatkozó jogszabályok későbbi időpontban (pro futuro hatállyal) való hatályon kívül helyezésével pedig rákényszeríthetné az Országgyűlést arra, hogy eleget tegyen alkotmányos feladatának.

Egyébként megjegyzem, hogy az alábbi II/2. pontban megfogalmazott, a jogforrási szintre vonatkozó alkotmányos probléma nem minősül ítélt dolognak, mert az Alkotmánybíróság arról még nem döntött. „Az Alkotmánybíróság utólagos normakontroll keretében – indítvány hiányában – nem foglalt állást a hatályos szabályozás jogforrási szintjéről.” (22/2005. (VI.17.) AB határozat, 2.3)

Egy alapelv érvényesülésének nem lehet feltétele annak konkrét gyakorlása. Az egyenlő választójog elve akkor is megilleti a választópolgárt, amikor az konkrétan nem él szavazati jogával. Egy alkotmányos alapelv érvényesülésénél csak maga az Alkotmány szolgálhat zsinórmértékül. Ebből a szempontból irreleváns, hogy 2009. január 11-én (első forduló), illetve január 25-én (második forduló) egy vagy több választókerületben tartottak országgyűlési választásokat.

II/2. Ma Magyarországon nem csupán a választókerületek fent részletezett aránytalansága miatt sérül az egyenlő választójog elve, hanem azért is, mert jelenleg az egyéni választókerületek területének megállapítása a Ve. 152. §-a szerint a kormány hatáskörébe tartozik anélkül, hogy törvényi szinten lennének szabályozva azok a rendelkezések, hogy a kormány a szükséges területmódosításokat milyen szempontok szerint és milyen garanciák mellett hajthatja végre. Nincs ma olyan törvényi rendelkezés, amely meghatározná a választókerületek területének módosítására irányadó szabályokat. Törvényi garanciák nélkül viszont a Ve. 152. §-ban rögzített felhatalmazási klauzula alkotmányértő, mert sérti az Alkotmány 8. §. 2. pontját, és ellentétes a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 2. § (c) pontjával. Ezen rendelkezések értelmében törvényben kell megállapítani az alapvető jogokra vonatkozó szabályokat, illetve azok feltételeit, korlátait, valamint érvényre juttatásuk eljárási szabályait. A sokat idézett 22/2005. (VI.17.) AB határozat kimondja, hogy alkotmányjogi szempontból aggályos, „ha a Kormány megfelelő törvényi korlátok nélkül határozhatja meg a választókerületek területét”. Törvényi szinten kell, hogy megjelenjenek azok a lényeges garanciák, amelyek körülhatárolják a kormány és az Országgyűlés mozgásterét, és biztosítják az Alkotmányban lefektetett egyenlő választójog elvének érvényesülését. Az Országgyűlés alkotmányellenes helyzetet idézett elő azzal, hogy nem teremtette meg az „*egyenlő választójog alapelvéből következő alkotmányossági követelmények érvényesülését biztosító jogszabályi feltételeket.*” Tehát a választókerületekre vonatkozó jelenlegi szabályozás jogforrási szintje is aggályos, jogszabálysértő.

Jelenleg nincs megfelelő törvényi szabályozás az egyenlő választójog elvének maradéktalan érvényesítésére. Az 1990 óta hatályos minisztertanácsi rendelet (2/1990. (I.11.) MT rendelet)

szab korlátokat az egyenlő választójog érvényesülésének, illetve a Ve. 152. §-a megfelelő törvényi garanciák nélkül ad felhatalmazást a kormánynak a választókerületek területének meghatározására, azaz egy alapjog érvényesülésének esetleges korlátozására. Tehát a hiányos és nem megfelelő jogforrási szinten megalkotott szabályozás miatt is sérül az Alkotmányban rögzített egyenlő választójog elve. Egyértelmű tehát, hogy az egyenlő választójog elvének érvényesüléséhez szükséges a választókerületeket időről időre a népességmozgásokhoz arányosítani és az arányosításra vonatkozó szabályokat törvényi garanciákkal körülbástyázni.

A hatályos kormányrendeleti szintű, az egyenlő választójogot is érintő szabályozás (a hivatkozott 2/1990. (I.11.) MT rendelet és Ve. felhatalmazási klauzula) a mai formájában ellentétes az Alkotmány 2. § (1) pontjában lefektetett jogállamisággal és az Alkotmánybíróság gyakorlatában következetesen érvényesített jogforrási hierarchia rendjével. Az Alkotmány 2. § (1) bekezdése kimondja „[a] Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam”. Az Alkotmánybíróság jogállam-értelmezésének egyik iránya a jogbiztonság követelményének érvényesítése, illetve ehhez szorosan kapcsolódóan a jogalkotási eljárás garanciális szabályainak védelme. A Jat. 15. § (1) bekezdése szerint pedig a végrehajtási jogszabály alkotására adott felhatalmazásban meg kell határozni a felhatalmazás jogosultját, tárgyát és kereteit. A Ve. 152. §-a pedig úgy ad felhatalmazást a kormánynak az országgyűlési egyéni választókerületek területének megállapítására, hogy annak keretei nincsenek törvényi szinten rögzítve. Nincs ma arra szabály, hogy a mindenkori kormány milyen szempontok szerint és milyen garanciák mellett hajtsa végre a népességmozgások által szükségessé vált választókerületi módosításokat. *„Hiányoznak azok a törvényi garanciák is, amelyek azt biztosítanák, hogy a Kormány döntéshozatalhoz vezető eljárása megfeleljen a kiegyensúlyozottság és elfogulatlanság követelményeinek.”* (2/2005. (VI. 17.) AB határozat, 2.2, 2-ik bekezdés) A felhatalmazás kereteinek pontos, törvényi szinten lévő szabályozásának hiánya pedig könnyen vezethet a „felhatalmazás kereteinek” túllépéséhez. A felhatalmazás kereteinek túllépése pedig „ – a jogforrási hierarchia rendjének megsértésén keresztül – alkotmányellenességet eredményez”. (819/1993. (III.27.) AB határozat; 551/B/1993. AB határozat)

* * *

Mindezek alapján kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (továbbiakban Ve.) 152. §-ban rögzített felhatalmazási klauzula, illetve az országgyűlési és területi választókerületek megállapításáról szóló 2/1990. (I.11.) MT rendelet alkotmányellenességét és azokat semmisítse meg, továbbá rendelje el ezek alkalmazását a jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárásban. Mivel az Országgyűlés folyamatos mulasztásos alkotmánysértésben van azzal, hogy nem teremtette meg az egyenlő választójog alapelvéből következő követelmények érvényesülését biztosító jogszabályi feltételeket, csak a fenti jogszabályi rendelkezések pro futuro hatályú megsemmisítésével kényszerítheti arra a törvényhozást, hogy eleget tegyen alkotmányos kötelezettségének. Az Abtv. 43. §. (4) pontja szerinti jövőbeni (pro futuro) megsemmisítés kellő időt adna az Országgyűlésnek jogalkotói feladatának pótlására, és megfelelően szolgálná a jogbiztonság alkotmányos követelményét.

Mivel a választójog egyenlőségéhez fűződő jogom a fentebb (II/2.) részletezett jogszabálysértő szabályozási szint miatt is sérül, kérem továbbá a T. Alkotmánybíróságot, hogy ennek alapján állapítsa meg az Alkotmány 71. § (1) bekezdésében rögzített egyenlő választójog elvének sérelmét. Hiszen „amennyiben az újabb indítványt más okból, a rendelkezésnek más alkotmányossági összefüggésére hivatkozással” terjesztik elő, az Alkotmánybíróság az újabb indítvány érdemi vizsgálatába bocsátkozik. (35/1997. (VI.11.) AB határozat.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy nevemet és személyes adataimat zártan kezelje, azokat ne hozza nyilvánosságra.

Mellékelten, másolatban csatolom:

Budapest 12. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság 36/2009 (I.11.) sz. határozatát; Budapest 12. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság 44/2009 (I.14.) sz. határozatát; Fővárosi Választási Bizottság 12/2009. (I.14.) sz. határozatát; Fővárosi Bíróság 23.Kpk.45.060/2009/2. számú végzését; továbbá az OEVB-hez benyújtott kifogást, az FVB-hez benyújtott fellebbezést, a Fővárosi Bíróságnál előterjesztett bírósági felülvizsgálati eljárás iránti kérelmet; illetve a bírósági tértivevényt a jogerős határozat kézbesítésének igazolására.

Budapest, 2009. január 26.

Tisztelettel,

.....